

[Boeck-Hansen.]

nu den Opfattelse, at Forhandlingerne her netop føres, for at Offentligheden kan faa Begrundelsen for, hvorfor man vil ophæve eller indføre en Lov. Det er derfor ikke nok at henvise til, at man kan læse sig til det, men man maa i det mindste komme med en enkelt positiv Begrundelse.

Den højtærede Handelsminister karakteriserede den nugældende Lov som en Klasselov. Dette maa jeg paa det skarpeste protestere imod. Det har aldrig nogen Sinde været Tanken, i hvert Fald ikke fra Det konservative Folkepartis Side, at denne Lov skulde være rettet mod en enkelt Klasse, ikke mod Arbejderklassen, ikke mod Arbejdsgiverne. Man har jo derimod ved Agitationen givet et falsk Billede af Loven ved at kalde den en Tugthuslov. Jeg vil gerne sige, at det, vi har tænkt os med denne Lov, var at gennemføre et Værn for Arbejds- og Erhvervsfriheden her i Landet, lige saa vel rettet mod den ene som mod den anden, men navnlig et Værn for dem, der stod svagest. Jeg mener derfor, det vil være farligt at ophæve denne Lov; navnlig naar der indsniger sig Toner om, at man fremtidig kan bruge uberettigede Midler.

Det er Lovens Formulering, den højtærede Handelsminister ikke sætter Pris paa. Vel, saa lad os lave Loven om, saa Formuleringen bliver bedre. Men den højtærede Handelsminister mener ikke, at dette er muligt. Ja, saa har jeg altsaa misforstaaet den højtærede Minister, da han udtrykkelig sagde, at det var Lovens Affattelse, der var uheldig; men den højtærede Minister kan jo have udtrykt sig forkert, det hænder jo ogsaa, at kloge Høns naah!

Der er altsaa nu kun Tale om, at man kunde udvide den faste Voldgifts Arbejdsomraade. Dette vilde jeg i og for sig tro kunde være rigtigt, og jeg er glad for, at den højtærede Minister kan tænke sig det.

Det ærede Medlem Hr. Knud V. Jensen siger — og det er omsider noget positivt —, at det, han er vred over, er dette, at man vil straffe et Menneske, der gør sig skyldig i en uberettiget personlig Forfølgelse. Det er en køn Tanke, synes jeg. Jeg kan overhovedet ikke tænke mig andet, end at naar et Menneske personlig forfølger et andet, saa maa det være berettiget at straffe den paagældende.

Det ærede Medlem Hr. Hauge kalder Loven en Undtagelseslov. Jeg understreger paa ny, at vi aldrig har tænkt os denne Lov som en Undtagelseslov. Saa kunde man lige saa godt eller snarere sige, at Aktieselskabs-

loven var en Undtagelseslov. Nej, at forbyde nogen at gøre noget, der er uberettiget, kan aldrig være nogen „Undtagelse“; et saadant Forbud bør eksistere, og jeg erkender, at Organisationerne kan ikke staa udenfor.

Steen: Foranlediget ved de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Prieme fremsatte dels over for mig og dels over for det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg har aldrig ved nogen Lejlighed under Behandlingen af den Lov, der her er stillet Forslag om at ophæve, betegnet den ved andet end det, der er dens Navn, saa de Beskyldninger, det ærede Medlem i saa Henseende rettede mod mig, tilbageviser jeg.

Hvad det ærede Medlem i øvrigt havde at sige, saa var det et Opkog af det gamle Forsøg paa at mistænkeliggøre Det radikale Venstre ved at sige: Her var dog et Sted, hvor man kunde have ventet, og hvor vi til det sidste havde troet, at dette Parti havde bevaret sin Selvstændighed — men ak nej! Jeg har efterhaanden hørt den Udtalelse nogle Gange, den startede ved Indledningen af det Samarbejde, der nu har bestaaet siden 1929, og vi faar den ved enhver Lejlighed; men jeg havde oprigtig talt ikke ventet den her, for hvis det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at sætte sig ind i den Sag, han nu følte sig kaldet til at drøfte med os, kunde han have indhentet alle ønskelige Oplysninger om, at vor Stilling i denne Sag under ganske andre Forhold Partierne imellem, længe før det nuværende Samarbejde mellem Regeringspartierne blev indledet, var nøjagtig den samme, som den er i Dag. Det har fundet Udtryk gennem de Taler, som de Mænd, der dengang var Partiets Ordførere, afdøde Ove Rode og den nuværende Udenrigsminister, holdt om dette Spørgsmaal, og det samme har gentaget sig, efter at jeg har talt om denne Sag paa Partiets Vegne. Tiden har intet ændret i vort Forhold over for den Lovgivning, hvorom det her drejer sig. Dette, at vor Opfattelse ikke falder sammen med det ærede Medlem Hr. Priemes, behøver jo ikke paa nogen Maade at betyde — og betyder heller ikke —, at vor Opfattelse ikke er baade selvstændig og rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen spurgte i Gaar, hvad det var der var i Vejen med denne Lovgivning. Jeg har nu en Mistanke om, at det ærede Medlem ved et og andet om, hvad der er i Vejen, men nu skulde vi andre altsaa forklare det. Saa